

Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

ΣΚΗΝΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΚΑΙ

ΥΠΟ

ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΑΥΡΑ ΔΕΒΡΕΒΙΑ, νέα χήρα.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΔΒΡΕ, ἐξαδελφός της.

Υποκόμης ΔΕΣΚΑΡΕΛ.

Βαρὼν ΔΕΜΟΡΝ-ΩΒΡΕ, δικαστής.

ΘΗΡΕΣΙΑ, Θαλαμηπόλος τῆς Λαύρας

ΠΕΤΡΟΣ, ὑπηρέτης.

(Ἡ σκηνὴ σύγχρονος.)

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΕΡΡΙΚΟΣ εἶτα ΘΗΡΕΣΙΑ

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Εἰσέρχεται ἀπὸ τοῦ βάθους, διανοίγων μετὰ δισταγμοῦ τὴν θύραν :)

Κάνεις ; ὦ ! μοῦ φαίνεται ὡς νὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὸν μαγικὸν πύργον τῆς Ὠραίας τοῦ μύθου Κάνεις πουθενά Τὶ κακορρίζικος ὑπηρεσία ! — (Παρατηρῶν (ἐργόχειρον ἐπὶ μονότοδός τινος μικρᾶς στρογγύλης τραπέζης)) ὦχ ! ἐργάζεται λοιπὸν τόρα ! Αὐτὸ εἶνε πρόοδος ! Τράπεζα ἐτοίμη Μὰ πῶς ; τρώγουν ἐδῶ ; Δὲν εἶνε αἰθουσα ἐστιατορίου ἐν τούτοις ὁ θάλαμος οὗτος, κάθε ἄλλο. Τί ἀταξία !

ΘΗΡΕΣΙΑ

(Εἰσερχομένη ἀποτόμως δεξιόθεν καὶ ἀποτεينوμένη πρὸς τὸν ἐστραμμένα πρὸς αὐτὴν τὰ νῶτα ἔχοντα Ἑρρίκον :)

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Στρεφόμενος ζωηρῶς :)

ὦ ! μὲ συγχωρεῖτε, δεσποινίς ! Ἐκτύπησα ἔξωθεν ἀλλὰ κάνεις δὲν μοῦ ἀπήντησεν . . . ἐπίσης ματαίως ἀνέζητησα καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ὑπηρεσίας κάνένα ὥστε ἐτόλμησα νὰ εἰσέλθω ἐνταῦθα ἄνευ ὁδηγοῦ. Δὲν μὲ ἀναγνωρίζετε λοιπὸν, δεσποινίς Θηρεσία ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

(Ἐκπλησσομένη :)

ὦ ! ἄληθώς ! Δὲν εἶθε, νομίζω, ὁ κύριος Ἑρρίκος ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Δύνασαι νὰ ἦσαι βεβαία περὶ τούτου, τέκνον μου. ὦ ! ἄλλὰ πῶς ; ἤλλαξα λοιπὸν τόσον πολὺ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Κατὰ τὰ φαινόμενα

ΕΡΡΙΚΟΣ

ὦς τόσον, ναί ἐμαύρισα πολὺ, δὲν ἔχει οὕτω ; καὶ ἔπειτα ἴσως καὶ ἐγήρασα πῶς ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

ὦ ! ὄχι ! Δὲν εἶπα, ὅτι ἐγηράσατε ἐξ ἐναντίας ἤμπορῶ νὰ σὰς εἶπω, ὅτι σὰς εὐρίσκω Μὲ μίαν λέξιν, φαίνεσθε ὀλιγώτερον μελαγχολικὸς παρὰ ἄλλοτε.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Λοιπὸν ἤμην μελαγχολικὸς ἄλλοτε ; Ναί ὦ ! ἄλλ' ἐταξίδευσά πολὺ Καὶ ἀληθῶς αὐτὸ πολὺ μὲ ὠφέλησε, καθ' ὅλα. Καὶ σὺ, Θηρεσία ; ὦ ! σὺ εἶσαι πάντοτε ζωηρὰ καὶ φαιδρὰ· ποτὲ δὲν ἦσο μελαγχολικὴ σύ.

ΘΗΡΕΣΙΑ

(Γελῶσα :)

ὦ ! ποτέ !

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Γελῶν μετ' αὐτῆς :)

Ποτέ ! Ποτέ ! ὦ ! εἶπέ μου, καλή μου κόρη, δύναμαι νὰ ἴδω τὴν ἐξαδέλφην μου ἢ τὸν σύζυγόν της ; Εὐρίσκονται εἰς τὴν οἰκίαν ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

(Ἡσύχως ὅλως καὶ χωρὶς ν' ἀλλάξῃ τόνον :)

ὦ ! ὄχι, κύριε Ἡ κυρία ἐξῆλθεν, ὁ δὲ κύριος ἔχει ἀποθάνει.

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Ἐμβρόντητος· ζωηρῶς :)

Πῶς ; ὁ κύριος ἀπέθανε ! Τὶ μὲ λέγεις ; (Ταπεινῶν αἰφνιδίως τὴν φωνήν :) Πῶς ; ἀπέθανεν ὁ Γάστρων ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Μάλιστα, κύριε Δὲν τὸ ἐγνωρίζατε ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ποσῶς Ἐγκατέλειψα τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Εὐρώπην πρὸ πέντε ἡδὴ ἐτῶν Φθάνω ἐκ τῆς κεντρίας Ἀμερικῆς, ἐκ τοῦ βάθους τῶν ἐρήμων (Ταπεινῶν ἐκ νέου τὴν φωνήν, μετὰ τόνου καταπλήξεως :) Πῶς ! Ἀπέθανεν ἀληθῶς ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Μάλιστα, κύριε, μάλιστα !

ΕΡΡΙΚΟΣ

Μὰ εἶσαι βεβαία ;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Βεβαιότατη, κύριε, βεβαιότατη ! Θὰ σὰς γελάσω ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

ὦ ! Θεέ μου ! Θεέ μου ! Τὶ εἶδης τῇ ἀληθείᾳ ! . . . Κάθε ἄλλο ἡλπιζα ν' ἀκούσω, κάθε ἄλλο (ὦς μονολογῶν) Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἀπεβιβάσθην εἰς Χερβοῦργον, σήμερον τὴν πρωίαν ἐπέβην τῆς ἀμαξοστοιχίας τῶν Παρισίων, ὅπου ἐγνώριζα ὅτι ἡ οἰκία των ἦτο ἐκεῖ που εἰς τὰ περίξ Κατῆλθον εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Βρεβίλ διὰ νὰ τοὺς εἶπω κα λ' ἡ μέρα διερχόμενος Καὶ αἰφνης τί ἀκούω ; Ὅτι ἐπέσκηψε καταστροφή ! (Πρὸς τὴν Θηρεσίαν ταπεινῶν τὴν φωνήν :) Καὶ πόθεν προῆλθεν ὁ θάνατος ; εἶπέ μου !

ΘΗΡΕΣΙΑ

ὦ ! κύριε, ἀπλούστατα· ἀπὸ ἐν κρουολόγημα εἰς τὸ κунήγιον.

ΕΡΡΙΚΟΣ

('Αφηρημένος:)

'Από ἓν κρυολόγημα εἰς τὸ κυνήγιον! Εἶνε νὰ μὴ τὸ πιστεύῃ κανεὶς! Ταλαίπωρε νέε!—(Συνερχόμενος:)
Καὶ πότε ἀπέθανε;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Πρὸ δεκαοκτῶ μηνῶν, κύριε.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Δέκα ὀκτῶ μηνες 'Ἡδὴ; 'Αληθῶς; (Καθ' ἑαυτὸν:)'Εσκοτίσθην καθ' ὁλοκληρίαν! Οὔτε μία ἰδέα δὲν μοῦ ἔρχεται Ποτὲ δὲν τὸ ἤλπιζα αὐτό Εἶμαι ὡς ξεμωραμένος ὡς ἡλίθιος!

ΘΗΡΕΣΙΑ

'Αλλὰ ἤμπορεῖτε νὰ ἰδῇτε τὴν κυρίαν Δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ Εἶνε ἐδῶ πολὺ πλησίον, εἰς κάτι γείτονας.

ΕΡΡΙΚΟΣ

'Αχ! 'Ω ὄχι! Φεύγω καὶ ἐπιστρέφω.
'Ἡ ἐπίσκεψίς μου θὰ ἦτο πολὺ ἀδιάκριτος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

ΘΗΡΕΣΙΑ

'Αλλὰ, κύριε, εἶνε τώρα δεκαοκτῶ μηνες ἔκτοτε!

ΕΡΡΙΚΟΣ

'Αναμφιβόλως Εἶνε δέκα ὀκτῶ μηνες διὰ σᾶς ἀλλὰ δι' ἐμὲ εἶνε μόλις πέντε λεπτά Καὶ οὔτε ἀκόμη! Συνεδεόμην, ὡς γνωρίζεις, μετ' αὐτοῦ, ὅχι δηλαδὴ καὶ διὰ σχέσεων τόσῳ πολὺ στενῶν, ἀλλὰ τέλος πάντων ἡμεθα σύντροφοι 'Ωστε ἡ θέα μου ἡ παρουσία μου ἠδύνατο ν' ἀνανεώσῃ τὴν θλίψιν τῆς χρείας της.

ΘΗΡΕΣΙΑ

'Αλλὰ καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι θὰ συμβῇ τὸ ἐναντίον
Θὰ εὐχαριστηθῇ.

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Παραδεδομένος εἰς τὰς σκέψεις του:)

Πιστεύεις, Θηρεσία;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Βεβαιότατα! 'Ἡ κυρία ἔχει μεγάλην ἀνάγκην εὐχαρίστων καὶ τερπνῶν διαχύσεων Δὲν διάγει βίον φαιδρὸν εἰς τὴν ἐσχόλῃν Καὶ μετὸν ἀσθενῆ θεόν της μάλιστα

ΕΡΡΙΚΟΣ

'Α! Κατοικεῖ μαζί της ὁ θεὸς της;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Μάλιστα, κύριε 'Αφ' οὔτου ἐχέρησε Διὰ τὸν κόσμον, ἐννοεῖτε.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Κάλλιστα! Λαμπρά! 'Αλλὰ ἄκουσε, Θηρεσία, χωρὶς ἄλλο θὰ ἐπιστρέψω Τώρα ὅμως ἤθελα νὰ ἐφευγα Καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἦλθα ἀπέπεμψα τὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον με εἶχε φέρει ἐκ τοῦ σταθμοῦ, θὰ εἶνε δυνατόν νὰ εὕρω κἀνὲν ἄλλο εἰς τὸ χωρίον;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Δὲν εἶνε ἐδῶ κἀνέν.

ΕΡΡΙΚΟΣ

'Ω! ὦ! Πηγαίνω τότε πεζὸς ἕως τὸν σταθμόν.

ΘΗΡΕΣΙΑ

Ναί, ἀλλὰ γνωρίζετε, ὅτι δὲν ἔχει συρμόν διὰ τοὺς Παρισίους πρὸ τοῦ μεσονυκτίου;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Αἶ! Καλὰ λοιπόν· θὰ περιμένω ἕως τότε.

ΘΗΡΕΣΙΑ

'Αλλὰ δὲν παρετηρήσατε ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε καφε-νεῖον κἀν εἰς τὸν σταθμόν;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Δὲν ὑπάρχει καφενεῖον!; 'Ω! Αὐτὸ εἶνε ἀνιάρων!—'Αλλὰ τέλος πάντων!—'Εμπρὸς, χαῖρε, τέκνον μου! Εἰπὲ εἰς τὴν κυρίαν σου, ὅτι διερχόμενος ἐντεῦθεν ἦλθον ὅπως τῇ προσφέρω τὰ σέβη μου· ἀλλ' ὅτι μαθὼν τὸ τρομερὸν δυστύχημα ὅπερ τὴν ἐπληξε ('Ακούεται αἶφνης ἀπὸ γειτονικοῦ δωματίου φαιδρὸν καὶ γοργὸν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ἀνακρουόμενον τεμάχιον. 'Ο 'Ερρίκος διακόπτεται' εἶτα ταπεινῶν τὴν φωνήν:)' Τί εἶνε αὐτό;

ΘΗΡΕΣΙΑ

Φαίνεται θὰ ἐπέστρεψεν ἡ κυρία.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Πῶς; Καὶ ἤρχισεν ἤδη ἐκ νέου τὸ κλειδοκύμβαλον;

ΘΗΡΕΣΙΑ

'Αλλὰ, κύριε 'Αφοῦ ἀπέρασαν τώρα πλέον δεκαοκτῶ μηνες!

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Ἐν μεγάλῃ συγκινήσει καὶ ταραχῇ:)

Εἶνε δίκαιον! Λησμονῶ πάντοτε Καὶ ἐπειτα 'Αλλὰ, νὰ σοῦ εἰπῶ Νά! Πάρε δύο ναπολεόνια καὶ βοήθησόν με νὰ ἐξέλθω χωρὶς νὰ παρατηρηθῶ.

ΘΗΡΕΣΙΑ

Εὐχαριστῶ, κύριε Πηγαίνω νὰ εἰδοποιήσω τὴν κυρίαν (Διευθύνεται πρὸς τὴν ἀριστερὰ θύραν.)

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Πειρώμενος νὰ τὴν ἐμποδίσῃ:)

Θηρεσία! Σ' ἐξορκίζω!

ΘΗΡΕΣΙΑ

Τώρα πλέον δὲν εἶσθε διόλου μελαγχολικός καὶ θὰ τὴν διασκεδάσετε!

(Ἐξέρχεται ἀριστερόθεν.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΡΡΙΚΟΣ μόνος, εἶτα ΛΑΥΡΑ.

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Καλῶν αὐτὴν ταπεινῇ τῇ φωνῇ:)

Θηρεσία! (Τείνει τὸ οὖς μετ' ἀγωνίας:)' Τὸ κλειδοκύμβαλον ἐσίγησε Τετέλεσται!—Τώρα δὲν μένει παρὰ νὰ προσενεχθῶ ὡς ἐμπρέπει τοῦλάχιστον 'Εγὼ, ὅστις ἐνόμιζον ἑαυτὸν τελείως ἰαθέντα! Καὶ πράγματι. εἶχον ἤδη ἐντελῶς θεραπευθῇ!—'Αν ποτε θεραπευθῇ τις ἀπὸ τοιοῦτου πάθους.—'Αλλὰ νὰ τὴν ἐπανεύρω αἶφνης χήραν! εἶνε νὰ μὴ ταραχθῇ κανεὶς; νὰ μὴ ταραχθῇ ἐκ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΓΛΥΠΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ Γ. ΒΡΟΥΤΟΥ
(Ἐκ Φωτογραφίας τοῦ κ. Μωραΐτου)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ
ΟΛΓΑ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΓΛΥΠΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ Γ ΒΡΟΥΤΟΥ
(Ἐκ φωτογραφίας τοῦ κ. Μωραΐτου)

βαθέων; Χωρίς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι μέλλω ἀναγκαίως ν' ἀνοίξω ἐκ νέου τὴν πηγὴν τῶν δακρύων της..... νὰ παραστῶ ἴσως εἰς σκηνὰς ἀπελπισίας Βεβαίως θὰ ἐλάτρευε τὸ ζῶον ἐκεῖνο! (διορθῶν ἑαυτόν:) τὸν ταλαίπωρον Γάστωνα!

ΛΑΥΡΑ

(εἰσερχομένη ἀριστερόθεν· φαιδρῶς:)

Πῶς; εἶνε δυνατόν; ὦ τί εὐχάριστος ἐκπληξίς!

(τῷ τείνει τὴν χεῖρα.)

ΕΡΡΙΚΟΣ

(μετὰ στενοχωρίας:)

Ἀκριβὴ μου ἐξαδέλφη!

ΛΑΥΡΑ

Ἐν τούτοις ἐπίστευον, ὅτι εὕρισκεσθε εἰς τοὺς Ἀντί-ποδας!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐκεῖθεν ἔφθασα πρὸ μικροῦ καὶ ζητῶ συγγνώμην, ἐξαδέλφη μου, ὅτι τόσο ἀτόπως ἴσως ἦλθον νὰ σᾶς ἐνοχλήσω ἐν τῷ πένθει σας ὅπερ ὅμως ἡγνόουν

ΛΑΥΡΑ

(ἀναμιμνησκομένη ὅτι εἶνε χήρα καὶ ἀλλάσσουν τόνον:)

Πῶς; δὲν ἐγνώριζατε;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Παντελῶς! Μόλις πρὸ στιγμῶν τινων τὸ ἔμαθον παρὰ τῆς θαλαμηπόλου σας Μὲ βλέπετε; ἀκόμη καλὰ καλὰ δὲν ἐξωκειώθην πρὸς τὸ τρομερὸν ἄκουσμα.

ΛΑΥΡΑ

(μετὰ στενοχωρίας:)

Ἄ! ναί! ὀδυνηροτάτη ἀπώλεια!

(Ὁ Ἑρρίκος, ἀμνηχανὼν τί νὰ εἴπῃ, ἐκπέμπει στεναγμὸν θλίβων περιπαθῶς τὴν χεῖρά της.)

ΛΑΥΡΑ

(μετὰ θλιβεροῦ τόνου, ὡς ἄνω:)

Ἐγὼ, τὴν ὁποῖαν ἐγνώρισατε τόσον ζωηράν τόσον φαιδράν τόσον εὐθυμον πάντοτε, ἐνθυμεῖσθε;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἀχ! ναί, Θεέ μου! Τί νὰ κάμῃ τις; Τοιοῦτος ὁ βίος! ... καὶ δυστυχῶς κατὰ παρομοίων συμφορῶν πᾶσα παρηγορία ἀποβαίνει ἀνίσχυρος Ὁ χρόνος ὁ χρόνος μόνος

ΛΑΥΡΑ

Οἱμοι! Θεέ μου, μάλιστα!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ κατοικεῖτε ἐνταῦθα μετὰ τοῦ θεοῦ σας, ὡς ἔμαθον;

ΛΑΥΡΑ

Μάλιστα, ἐξαδέλφῃ μου· ὁ καλὸς μου θεὸς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἔλθῃ νὰ συγκατοικησῶμεν ἀφ' ὅτου

ΕΡΡΙΚΟΣ

Συνέβη ἡ καταστροφή;

ΛΑΥΡΑ

Μάλιστα.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ εἶνε ὑγιής ὁ θεὸς σας;

ΛΑΥΡΑ

Ὅχι τόσο· προσεβλήθη ἀπὸ ποδάγραν.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἀληθῶς; ὦ τὸν δυστυχῆ! Θὰ εἶνε ὅμως, δὲν ἀμφιβάλλω, πολὺ εὐχαριστημένος, ἔχων νοσοκόμον ὡς ὑμᾶς! Λοιπόν, ἀκριβὴ μου ἐξαδέλφη, σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τόσο φιλικὴν ὑποδοχὴν ἧς με ἡξιώσατε Εἶσθε ἀπείρως καλὴ καὶ εὐγενὴς συγχωρήσασά μοι τὴν ἀδιακρίσιν μου ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ καὶ νὰ τὴν παρατείνω ἀναχωρῶ

ΛΑΥΡΑ

Πῶς; ἀπέρχεσθε; Καὶ ποῦ μεταβαίνετε;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εἰς τὸν σταθμόν, ἐνῷ συγχρόνως διὰ νὰ ὑπάγω ἕως ἐκεῖ θὰ κάμω καὶ ἓνα μικρὸν περίπατον. Εἶνε ὡραία ἐσπέρα ἀπόψε.

ΛΑΥΡΑ

Ὅχι καὶ τόσο! Χιονίζει! —Καὶ ἔπειτα, τί τρόπος εἶνε αὐτός! Δὲν δύνασθε, δὲν πρέπει, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ με ἀφήσετε τόσον ταχέως, μόλις μετὰ πέντε λεπτά, ὕστερον ἀπὸ πέντε ἔτη ἀπουσίας Συγγενής! παλαιὸς φίλος! Ἄλλως, βεβαίως δὲν θὰ ἐδειπνήσατε Ποῦ θὰ δειπνήσητε;

ΕΡΡΙΚΟΣ

ὦ! ἐξαδέλφη μου! εἰς ταξειδιώτης ὡς ἐγώ!

ΛΑΥΡΑ

Εἰς ταξειδιώτης, ὡς ὑμεῖς, τρώγει ὅπως ὁλος ὁ κόσμος... Καθῆσατε νὰ δειπνήσωμεν μαζὶ καὶ κατόπιν σᾶς παραχωρῶ τὴν ἁμαξάν μου διὰ νὰ μεταβῇτε εἰς τὸν σταθμόν Καὶ μάλιστα ὅπου δειπνῶ μόνῃ ἀπόψε ὁ θεὸς μου εἶνε κληνὴρ καὶ, καθὼς βλέπετε, διέταξα καὶ μοὶ παρέθεσαν τὴν τράπεζαν ἐδῶ εἰς τὸν θάλαμον τοῦτον πλησίον τῆς ἐστίας, διότι ἡ αἵθουσα τοῦ ἐστιατορίου εἶνε πολὺ ψυχρά.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ὡραία ἰδέα, τῷ ὄντι.

ΛΑΥΡΑ

Λοιπόν, μέινετε! Θὰ τὸ θεωρήσω ὡς εὐεργεσίαν.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐὰν τὸ θεωρήσητε ὡς εὐεργεσίαν, ἐξαδέλφη μου! (τὴν παρατηρεῖ περιέργως καθ' ὅλον τὸν διάλογον τοῦτον.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΠΕΤΡΟΣ, κομίζων τὸν ζωμόν.

ΛΑΥΡΑ

Λοιπόν τὰ εἵπομεν, δὲν ἔχει οὕτω; — Πέτρε, παρά-θεσον εἰς τὴν τράπεζαν σκεύη καὶ διὰ τὸν κύριον Δαλ-δρέ. (Πλησιάζει αὐτῷ καὶ τῷ ὁμιλεῖ ταπεινοφῶνως ἐπὶ τινος στιγ-μάς· εἶτα ἐπανερχεται πλησίον τοῦ Ἑρρίκου:) Θὰ μοὶ διη-γηθῇτε τὰ ταξειδιά σας καὶ θὰ σᾶς ἐξιστορήσω τὰς θλί-ψεις μου Ἐκεῖ! Καθῆσατε ἐκεῖ!

(Παρακάθηνται πρὸ μικρᾶς τραπέζης.)

ΠΕΤΡΟΣ

(Ἀφοῦ πρῶτον παρέθηκεν εἰς τὴν κυρίαν του, τείνει πινάκιον ζωμοῦ πρὸς τὸν Ἑρρίκον φιλοφρόνως:)

Ἐπιθυμεῖτε ζωμόν;

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Σοβαρῶς·)

Εὐχαρίστως (τρώγων· μετὰ τόνου θλιβεροῦ·) Θεέ μου! Δὲν ἐπιθυμῶ, ἐξαδέλφη μου, ν' ἀναξέσω τὰς μόλις ἐπουλωθείσας πληγὰς τῆς καρδίας σας· Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ ἐπίσης ἐξ ἄλλου καὶ νὰ σὰς φανῶ ἀδιάφορος· Ἐπιτρέψατέ μοι ὅθεν νὰ σὰς ἐρωτήσω περὶ τινων λεπτομερειῶν τοῦ ὁδυνηροῦ τούτου περιστατικοῦ.

ΛΑΥΡΑ

ὦ! Προσπαθῶ τόσο νὰ τὸ λησμονήσω, καὶ ὅμως·

ΕΡΡΙΚΟΣ

Πολὺ φυσικά, ἀδυνατεῖτε νὰ τὸ κατορθώσητε· Καὶ ἐπῆλθεν ἀπροόπτως καὶ ταχέως τὸ δυστύχημα;

ΛΑΥΡΑ

ὦς κεραυνός!

ΠΕΤΡΟΣ

Ἐπιθυμεῖ ὁ κύριος καὶ ὀλίγη γλῶσσαν καπνιστὴν;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εὐχαρίστως, φέρε.

ΛΑΥΡΑ

(Πρὸς τὸν Πέτρον·)

Πρόσφερε λοιπὸ οἶνον τοῦ Π ο ρ τ ῶ εἰς τὸν κύριον Δαδρέ! (Πρὸς τὸν Ἑρρίκον·) Βλέπετε; Ἐνθυμούμαι τὸν οἶνον τὸν ὅποιον προτιμᾶτε.

ΕΡΡΙΚΟΣ

('Υποκλινόμενος·)

Ἀληθῶς, ἐξαδέλφη μου, εἶθε περιποιητικωτάτη!

(Ὁ Πέτρος ἐξέρχεται. Ἐνόσω οὗτος εἶνε ἐκτός τῆς σκηνῆς, ἡ Λαύρα καὶ ὁ Ἑρρίκος διαλέγονται ζωηρότερον καὶ φαιδρότερον. Ἄμα εἰσέρχεται, ἀνταναγκάζονσι τόνον σοβαρῶς θλιβερόν, ὅπερ δὲν διαφεύγει τὴν προσοχὴν του.)

ΛΑΥΡΑ

(Ζωηρότερον·)

Ἀχ! Μὲ εὑρετε πολὺ μεταβεβλημένην, ἐξαδελφέ μου, πολὺ καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς θλίψεως, δὲν ἔχει οὕτω;

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Μετ' εἰρωνικῆς γλυκύτητος καὶ φιλόφρονος ἤθους ἐλευθεριότητος·)

Καταβεβλημένην εἶπατε; Τοῦτο εἶνε πολὺ· Μόνον μεταβολὴν τινὴ ἐν ὑμῖν διαβλέπω πράγματι καὶ ἐγώ, ἀλλὰ μεταβολὴν ἐπὶ τὰ βελτίω· Ἡ καλλονή σας, φερ' εἶπεῖν— ἐάν μοι ἐπιτρέπετε νὰ ἐκφρασθῶ οὕτω— προσέλαβεν ἡθὸς τι σοβαρότερον, ἡγεμονικώτερον.

ΛΑΥΡΑ

Σὰς ἐγνώρισα πάντοτε λίαν ἐπιεικῇ πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως τὴν φορὰν ταύτην παραφέρεσθε εἰς ὑπερβολάς.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ποσῶς.

ΛΑΥΡΑ

Νὰ ὑποθέσω λοιπόν, ὅτι ἐτυφλώττετε τόσο πρὸ τῶν ἐλλείψεών μου;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ὅχι βέβαια! Δὲν ἐτύφλωττον πρὸ τῶν ἐλλείψεών σας, παντάπασι. Τὰς διέκρινον κάλλιστα· ἀλλὰ·

ΛΑΥΡΑ

(Μειδιῶσα·)

Ἡγαπᾶτε καὶ αὐτάς;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Φεῦ! Τὰς ἐλάτρευον!

(Γελῶσιν ἀμφοτέροι. Εἰσέρχεται ἐκ νέου ὁ Πέτρος καὶ ἀναλαμβάνουσιν εὐθὺς φυσιογνωμίαν σοβαρὰν καὶ ἥθος πένθιμον.)

ΠΕΤΡΟΣ

Ἐπιθυμεῖτε ὀλίγον ψητὸν τοῦ κυνηγίου;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εὐχαριστῶ· . . . — Δὲν ἐγνωρίζατε τί ἦτο λύπη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐξαδέλφη μου· . . . Εὐτυχῶς δὲν δύναται τις νὰ προμαντεύῃ τὸ μέλλον του· . . .

ΛΑΥΡΑ

ὦ ναί, εὐτυχῶς!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εἶνε ἀληθὴς εὐεργεσία τῆς θείας Προνοίας τὸ ν' ἀγνοῇ τις τὴν ἀναμένουσαν αὐτὸν τύχην· . . . Ἄν δὲν ἦσαν οὕτω σαφῶς καὶ εὐσπλάγχχνως διατεταγμένα τὰ τοῦ κόσμου τούτου, οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν ἢ ἡδονὴν θὰ ἡδύνατο τις νὰ γευθῇ.

ΛΑΥΡΑ

ὦ ναί! Οὐδεμίαν!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Διότι εἶνε ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως, ὅτι καθόσον προχωρεῖ τις εἰς τὴν ἡλικίαν, ἀναγκαιῶς ἡ καρδιά ἀποσκληρύνεται·

ΛΑΥΡΑ

Ἡ βεβαίως συντρίβεται.

ΠΕΤΡΟΣ

(Προσφύρων·)

Περδικόπουλα κατὰ τὸ ἰσπανικόν; . . . Σαλάταν; . . .

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εὐχαριστῶ.

('Ὁ Πέτρος ἐξέρχεται.)

ΛΑΥΡΑ

('Υψηλῇ τῇ φωνῇ·)

Ἐπειδὴ ὁμιλεῖτε περὶ μεταβολῶν νομίζετε ὅτι καὶ ὑμεῖς, ἐξαδελφέ μου, δὲν ὑπέστητε καμίαν μεταβολὴν; Ἐγὼ σὰς βεβαιῶ, ὅτι δυσκόλως δύναται τις νὰ σὰς ἀναγνωρίσῃ.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐμέ; . . . Μπα! . . . εἰς τί;

ΛΑΥΡΑ

Ἰδοῦ! Ἄλλοτε—δύναμαι νὰ σὰς τὸ εἶπω τόρα, δὲν ἔχει οὕτω;— εἶχετε πράγματι τὸ ἥθος ὀλίγον· σχολαστικόν· ἀγροῖκον·

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἡ θαλαμηπόλος σας τοῦλάχιστον λέγει, ὅτι ἤμην μελαγχολικός.

ΛΑΥΡΑ

Πῶς; Σὰς εἶπε;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Μοι εἶπεν, ὅτι ἡ μ η ν· τοῦτο τοῦλάχιστον μὲ ἐκολάκευσε κατὰ τι, ἀφοῦ δὲν ἐξακολουθῶ νὰ ἤ μ α ι.

ΛΑΥΡΑ

(γελῶσα·)

Εἶνε βέβαιον, ὅτι προσελάβετε ἥθος καταπληκτικῶς θαρρετότερον, ἐξαδελφέ μου· ἔχετε μάλιστα στιγμάς τινας, καθ' ἃς εἰρωνεύεσθε τόσο λεπτῶς ἀλλὰ καὶ τόσο

χαριέντως, καθ' ἃς δι' ἑνὸς μειδιάματος καὶ ἑνὸς μορφομοῦ σκώπτετε τόσον εὐαρέστως, ὥστε σὰς βεβαιῶ δυσκολεύομαι λίαν ν' ἀναγνωρίσω ἐν ὑμῖν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον· βεβαιωθῆτε ὅμως, ὅτι εἶθε ἐλκυστικώτατος οὕτω.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐξαδέλφη μου, σὰς εὐχαριστῶ!—Εἶνε φυσικόν, ἄλλως τε, εἰς ἄνθρωπον, ἀπὸ πενταετίας πεζῇ, ἐφ' ἵππου ἢ ἐν λέμβῳ διατρέχοντα τὰ παρθένα δάση καὶ τοὺς ἀπλεῦστοις ποταμοὺς τῶν μαλλον ἀδιεξερευνητῶν χωρῶν, εἶνε φυσικόν, λέγω, νὰ προσκτῆσθαι πῶς τὸ ἦθος τὸ ὁποῖον μοὶ ἀποδίδετε. Ἐκτραχύνεται τις.

ΛΑΥΡΑ

Ναί, ἀλλὰ δὲν προσεκτῆσατο τὸ ἄτομόν σας μόνον ὅσα ἀνέφερον, οὐδὲ τὸ τραχὺ τὸ ἐκ τῶν τοιούτων ταξειδίων εἰς ἃ ἐπεδόθητε, καὶ χαίρω ὅτι χάρις τῷ θεῷ ἔχω καὶ ἄλλην ἀφορμὴν ὅπως σὰς συγχαρῶ..... (Πρὸς τὸν Πέτρον, μόλις εἰσελθόντα καὶ ἀναλαμβάνοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τὰ πινάκια.) Καλῶς, Πέτρε. Τώρα δύνασαι νὰ μᾶς ἀφήσης.....ὅταν δὲ σημάνω τὸν κώδωνα, φέρεις τὸν καφέ!

('Ο Πέτρος ἐξέρχεται.)

ΛΑΥΡΑ

('Αποτεινομένη πρὸς τὸν Ἑρρίκον.)

Ἐλεγον λοιπόν, ὅτι εἶχον εὐάρεστον ἀφορμὴν ὅπως σὰς συγχαρῶ.... Ἴδου ἤδη ὑμεῖς διάσημος.... Ἡ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν εὐθεῖα πρὸ ὑμῶν διαγράφεται αἱ περιγραφαὶ τῶν ταξειδίων σας καὶ αἱ περὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχαιοτήτων συγγραφαὶ ὑμῶν ἐνεποίησαν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης βαθεῖαν αἴσθησιν εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον.

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Μετ' εὐέλπιδος τρυφερότητος.)

Τὰς ἀνεγνώσατε, ἔξαδέλφη μου;

ΛΑΥΡΑ

Ὅχι! ἀπέφυγα τὸυναντίον ἐπιμελῶς ἀπὸ τοῦ νὰ πράξω τὸ τοιοῦτον, διότι ἤμην λίαν ἐξωργισμένη ἐναντίον σας. Ἀκούετ' ἐκεῖ!..... Γράφετε βιβλία, γράφετε δηλαδὴ δι' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ εἰς ἐμέ, τὴν συγγενῇ σας, τὴν ἀρχαίαν φίλην σας οὔτε μίαν γραμμὴν, οὔτε μίαν λέξιν ἐντὸς πέντε ἐτῶν!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εἶνε σκληρὸν νὰ μ' ἐλέγχητε ἐπὶ τούτῳ, ἔξαδέλφη μου. Διότι γνωρίζετε κάλλιστα, ὅτι ἡ ἀτυχὴς πρὸς ὑμᾶς ἀφοσίωσίς μου—ἀφοσίωσις πρὸς ἣν ἀνταπεκρίθητε νυμφευθεῖσα τὸν Γάσωνα—ἐγένετο ἡ πρώτη καὶ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐκουσίας καὶ πολυχρονίου ἐξορίας μου ταύτης εἰς τὰς ἀγριωτέρας τῶν ἀγνωστοτέρων χωρῶν—Μετὰ τὸ ἀτύχημά μου, ἡ ἀπλουστάτη λογικὴ μοὶ ὑπηγόρευε νὰ διακόψω ἀναγκαίως τὰς πρὸς ὑμᾶς σχέσεις μου, τοῦλάχιστον μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελον παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ὦσιν ἐπικίνδυνοι πρὸς ἐμέ, χωρὶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην νὰ μὲ βιάσῃ τὸ παράπαν αἶσθημα τρωθείσης φιλοτιμίας.

(Στιγμὴ σιωπῆς καὶ ἀμηχανίας· ἡ Λαύρα ὀλίγον πεισμονῶς ἐγείρεται χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ καὶ μεταβαίνει νὰ σημάνῃ τὸν κώδωνα.)

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Ἐγειρόμενος καὶ οὗτος καὶ στρέφων τὰ νῦτα πρὸς τὴν ἐστίαν, μετ' ἀποφασιστικότητος.)

Ἄ! ἀναμφιλέκτως τὸ πῦρ εἶνε θαυμασία ἐπινόησις!

('Ο Πέτρος φέρει τὸν καφέ καὶ ἐξέρχεται.)

ΛΑΥΡΑ

(Μετ' ἀποτόμου εὐπροσηγορίας.)

Θέλετε νὰ σὰς προσφέρω καφέ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εὐχαρίστως, ἔξαδέλφη μου.

ΛΑΥΡΑ

(Τείνουσα αὐτῷ κύαθον καφέ.)

Εἶνε ἀληθεῖς ἄρά γε ὅλαι αἱ ἱστορίαι ὅσας παρενεθέσατε εἰς τὰς συγγραφάς σας;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Πολλὰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν δὲν παρέθεσα ἐλλείψει χώρου.

ΛΑΥΡΑ

Ἱστορίας γυναικῶν ἀγρίων; ὁποίας;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἱστορίας ἀγρίων, ἔξαδέλφη μου, ἀγρίων.....

ΛΑΥΡΑ

(Καθεζομένη.)

Διμερίνατε ἀληθῶς ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη ὑπὸ σκηνὴν ἐν ἀναπεπταμένῃ ἐρήμῳ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Βεβαίως.

ΛΑΥΡΑ

Καὶ εἰς τί ἀντικείμενον ἠδύνασθε νὰ συγκεντρόνητε τὰς σκέψεις σας, μόνος εἰς τὴν σκηνὴν σας τὴν νύκτα, ἐν μέσῳ τῶν ἀχανῶν ἐκείνων ἐκτάσεων;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Εἰς ὑμᾶς συχνότατα, ἔξαδέλφη μου!

ΛΑΥΡΑ

Μπᾶ! Διὰ νὰ μὲ καταρᾶσθε ἴσως;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Τοῦναντίον..... διὰ νὰ σὰς εὐλογῶ.

ΛΑΥΡΑ

Ἀδυνατῶ νὰ τὸ πιστεύσω..... πῶς τοῦτο;

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Μετὰ τόνου ἀπλοῦ, φυσικοῦ καὶ καταπειστικοῦ.)

Ἀναμφιβολῶς· εἰλκύετε τὰς σκέψεις μου, καὶ σὰς ἡυλόγουν ἐκ βάθους καρδίας, ὅτι ἐφάνητε φρονιμωτέρα ἐμοῦ, ὅτι ἠδυνήθητε νὰ ἐννοήσητε πόσον ἡ ἐνωσίς μας ἤθελεν εἶσθαι πραγματικῶς ἀξιοθρήνητος!..... ὦ! ἂν ἐγνωρίζετε, ἀκριβῇ μου ἔξαδέλφη, ποσάκις συνέχαιρον ἐμαυτῷ, καθ' ὅσον ἀνέκτων τὴν ψυχραιμίαν μου, ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν σὰς ἐνυμφεύθην!

ΛΑΥΡΑ

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, φίλε μου, ἐξηγήθητε σαφέστερα· σὰς παρακαλῶ!

ΕΡΡΙΚΟΣ

.... Διότι θὰ καθίστασθε τελείως δυστυχῆς μετ' ἐμοῦ.... ὡς ἐπίσης καὶ ἐγώ, ἐξ ἄλλου μέρους, δὲν θὰ ἤμην εὐτυχῆς μεθ' ὑμῶν καὶ τοῦτο διότι οὐδένα εἶχομεν κοινὸν πόθον. Δὲν ἤμην διόλου τὸ εἶδος ἐκεῖνο τοῦ συζύγου ὅστις ἤρμοζεν εἰς διακρινομένην ἐπὶ εὐφύια, κάλλει καὶ ζωηρότητι νεάνιδα τοῦ κόσμου, ὡς ἦσθε ὑμεῖς.... Μολονότι δὲν ἐμίσουν τὸν κόσμον, ἐθεώρουν ἐν τούτοις αὐτὸν ὡς ἀπλοῦν πρὸς ἀναψυχὴν καὶ διασκέδασιν ἀπὸ τῆς ἐργασίας καταφύγιον. Κυρίως εἶπεῖν, ἤμην ἄνθρωπος τοῦ ἐ ν δ ο ν, ἄνθρωπος ἀγαπῶν τὴν ἐστίαν του, καὶ τέλος ἀφιερωμένος εἰς μελέτας σοβαράς, αἵτινες παντελῶς δὲν διήγειρον τὸ ἐνδιαφέρον σας.....

ΛΑΥΡΑ

Μὲ συγχωρεῖτε!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Διόλου..... Ἴσως μάλιστα σὰς ἐφαίνοντο καὶ γελοῖαι. Ἐπὶ πλεον, ἂν καὶ δὲν ἦσθε τότε ὅσον σήμερον ὥραία, πάντοτε ὅμως ἦσθε θελτικωτάτη, ἐνῶ ἐγώ..... ἐγὼ ἤμην δυσειδής, χυδαῖος ἴσως..... καὶ στερούμενος τῆς λάμπους τοῦ ἀνθρώπου τοῦ κ ὁ σ μ ο υ, ὡς λέγουσιν.—Ἐπειτα.....

ΛΑΥΡΑ

Ἄλλ' ὄχι! ὄχι, φίλε μου, ποτέ!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Μοὶ τὸ ἐλέγατε ὑμεῖς ἢ ἰδίᾳ πρὸ στιγμῆς!

ΛΑΥΡΑ

Ὅχι· εἶπον ἀπλῶς, ἢ τοῦλάχιστον αὐτὸ ἠθελον νὰ εἶπω, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον..... ἦσθε ὀλίγον δειλός..... ὀλίγον ἀδέξιος..... ὡς ὅλοι οἱ ἐρωτευμένοι.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐνῶ ὁ Γάστων ;..... Ἐκεῖνος δὲν ἦτο οὔτε ἀδέξιος οὔτε δειλός. Καὶ ὅμως ὑποθέτω ὅτι ἦτο καὶ ἐκεῖνος ἐρωτευμένος, πῶς ;

ΛΑΥΡΑ

(Μέση φωνή, ὡσεὶ καθ' ἑαυτήν:)

Εἶνε ζήτημα ἂν ἦτο.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Πόσον ὅλαι αἱ ιδιότητές του ἤρμοζον πρὸς τὰς ιδιότητάς σας!.....

ΛΑΥΡΑ

Κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον.

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Ἐξαπτόμενος:)

Πῶς ; κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ;..... Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ἀρμονία πλήρης μεταξὺ ὑμῶν ; Ἄνθρωπος τῶν Ἱπποδρομιῶν καὶ τῶν αἰθουσῶν προπάντων, εὐχαρὶς καὶ καλὸς τὸ εἶδος, ἵππεὺς πρὸς τὸν ὅποιον οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ, σ τ ρ ο β ι λ ι σ τ ῆ ς ἀπαράμιλλος, ὅλος ἐν μιᾷ λέξει, ὡς ὑμεῖς, νυκτὸς καὶ ἡμέρας παραδεδωμένος εἰς τὸν βίον τῆς ἐπιδείξεως, τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῶν ἀπαύστων κοσμικῶν ἐορτῶν, ἦτον ἀληθῶς ἀντάξιός ὑμῶν, ὅπως μεσουρανεῖ παρὰ τὸ πλευρόν σας εἰς τοιοῦτον ὀρίζοντα. Εἵχετε ἀμφότεροι ἀκριβῶς τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι περὶ τῆς υπάρξεως, τὰς αὐτὰς ὁρέξεις, τὴν αὐτὴν

ἄξιαν, τὰς αὐτὰς χαριτωμένας ἐλλείψεις. Καὶ οὕτως, ὅσας σὰς ἀναπαρίστων ἐν τῇ φαντασίᾳ μου, ὅταν σὰς ἐβλεπον οὕτω καλπάζοντας τὸν ἕνα παρὰ τὸν ἄλλον εἰς τὸ ἄλσος τῶν Ἀκακιῶν, ἢ μηκύνοντας ἕως ὀρθροῦ θριαμβευτικόν τινα ἐγκυκλον—μολονότι ἡ καρδία μου ἤμασσε ἐπὶ ὀλίγον τότε—ἠναγκαζόμην ν' ἀναγνώρισω, ὅτι εἶχετε κάμει τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν, καὶ ὅτι ἦσθε προωρισμένοι ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον !

ΛΑΥΡΑ

(Μετὰ πείσματος:)

Πόσον εἶσθε ἀπείρως καλός !..... Κατὰ τοὺς λόγους σας, τεκμαίρεται ὅτι εἶμαι ἢ ματαίωφρονεστέρα, ἐλαφρότερα καὶ παιδαριωδεστέρα τῶν γυναικῶν !

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐξαδέλφη μου, ἐγὼ δὲν εἶπον.....

ΛΑΥΡΑ

Καλά, καλά! Καὶ διατὶ ὅλα ταῦτα ;..... Ἡ ἱστορία μου εἶνε ἐν τούτοις ἀπλουστάτη καὶ ἐκ τῶν κοινοτέρων. Συμβαίνει πάντοτε, ἐν τῇ πρώτῃ ἀμηχανίᾳ καὶ ταραχῇ τῆς εἰς τὸν κόσμον εἰσόδου αὐτῆς, νὰ συναντήσῃ ἢ νεανὶς εὐμορφὸν τινα καὶ ἐπαγωγὸν νεανίαν, ἱππεύοντα ἐπιχαρίτως, καὶ τὴν γυνῶσιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐγκύκλου εἰς τὸ ἰδεῶδες τῶν συζυγικῶν προσόντων ἀνάγοντα !..... Ἀλλὰ πιστεύετε ὅτι ἡ γυνή—ὅταν δὲν εἶνε ἐντελῶς μωρὰ—διαφυλάττει ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἐπὶ τοιοῦτου ἀντικειμένου, τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς φαντασιοπλασίας τῆς νεανίδος ;..... Νομίζετε, ὅτι ἡ πεῖρα τοῦ γάμου καὶ τῆς ζωῆς δὲν διανοίγει βαθμηδὸν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ δὲν δια φωτίζει τὸ πνεῦμά της, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀπατηλὴ γοητεία καὶ τὸ θελεαστικὸν θέλητρον τῶν πρώτων ἐντυπώσεων, ἅτινα εὗρισκεν ἐν τῷ ἐραστῇ, τὴν θέλγουσι πάντοτε ἐπίσης καὶ ἐν τῷ συζύγῳ ; Μήπως μία γυνή, πρὸ παντὸς ἄλλου, δὲν θέλει νὰ ἐκτιμᾷ τὸν σύζυγόν της αὐτὴ πρώτη καὶ νὰ ὑπερηφανεύηται δι' αὐτόν, καὶ δὲν καταλήγει μίαν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ ῥυθμίσῃ τὴν πρὸς τὸν σύζυγον ὑπόληψιν ἑαυτῆς ἀναλόγως τῆς τῶν ἄλλων ;..... Βλέπει ἐτέρας γυναῖκας, συζύγους διακεκριμένων ἀνδρῶν, ἐπιζητουμένας, ἀκουομένας μετὰ σεβασμοῦ, μεριζομένας τῆς εἰς τοὺς συζύγους αὐτῶν ἀπονεμομένης γενικῆς ὑπολήψεως καὶ κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον τιμωμένας, καθόσον προχωροῦσιν ἐν τῇ ἡλικίᾳ..... Ἐνῶ εἰς ἐκείνην, ὁ σύζυγος μένει καὶ θὰ μένη αἰωνίως ὁ ὥραῖος ἱππότης, ὁ χαρίεις τοῦ ἐγκύκλου χορευτής..... καὶ οὐδὲν πλέον! Καὶ ἂν ἡ γυνὴ αὕτη, ἐν τέλει, δὲν εἶνε γελοία τις ἐρωτομανής, ἐὰν θέλῃ νὰ διαμείνῃ σὺφρων σύζυγος, ἐὰν κλεισθῇ ἐσπέρας τινὰς εἰς τὴν οἰκίαν της, δὲν θὰ αισθανθῇ μετ' ὀλίγον τὸ βαθὺ καὶ ἀνιαρὸν κενὸν τῆς κατὰ μόναν μετὰ τοῦ αἰωνίου τούτου ὥραίου ἱππότητος, μετὰ τοῦ αἰωνίου τούτου χαριέντος τοῦ ἐγκύκλου χορευτοῦ παρόδου τῶν νυκτῶν της ;..... Καὶ ἐκεῖνος ὅμως θὰ παρατηρήσῃ τὸ βαθὺ καὶ ἀνιαρὸν τοῦτο κενόν.....θὰ πεισθῇ ὅτι ἐπαυσε ὦν ὁ γλυκὺς νικητῆς τῆς γυναικὸς του, ὡς ἄλλοτε, καὶ θὰ προσπαθήσῃ τούνη τεῦθεν ν' ἄρῃ νίκας τοιαύτας παρ' ἄλλαις, ἥττον πεπειραμέναις καὶ μὴ τόσο ῥεπταῖς..... μέχρις οὗ ἀρχίσῃ νὰ πολιοινηται ἡ κόμη του καὶ νὰ φαλακροῦται τὸ κρανίον

του, ὅτε καταντᾷ τὸ μᾶλλον οἰκτιρμοῦ ἄξιον καὶ ἀντιπα-
θητικώτατον πλᾶσμα τοῦ κόσμου..... τοῦτέστι γέρων ὡ-
ραῖος—ὅστις δὲν εἶνε πλέον ὡραῖος—ἀλλὰ καὶ ἀγνοεῖ νὰ
εἶνε γέρων!

ΕΡΡΙΚΟΣ

Οἱ λόγοι σας μὲ καταπλήττουν, ἐξαδέλφη μου.... Μοὶ
φαίνεται ὡς ν' ἀποπνέουν ἀόριστόν τινα πικρίαν... Ἀγνοῶ
ἂν ὀφείλω νὰ σᾶς ἐννοήσω....

ΛΑΥΡΑ

Ὡ θεέ μου! δύνασθε, καὶ ὀφείλετε.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Οὕτω λοιπὸν ὁ μετὰ τοῦ Γάστωνος γάμος σας δὲν ἐ-
πλήρωσε πάντας τοὺς πόθους σας ;..... Δὲν σᾶς κατέστη-
σε τελείως εὐτυχῇ ;

ΛΑΥΡΑ

(Συγκεκινημένη·)

Μὴ ὀμιλῶμεν πλέον περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου, σᾶς
παρακαλῶ. (Ὁ Ἑρρίκος ὑποκλίνεται· μετὰ τινα παῦσιν αὕτη ἐπα-
ναλαμβάνει·) Ἐπὶ πλέον, ἢ οἶονεῖ ἐξομολόγησίς μου αὕτη
ἦτον ἀναγκαία διὰ νὰ σᾶς προδιαθέσω εἰς τὴν εἰδησιν τὴν
ὁποῖαν μέλλω εὐθὺς τώρα νὰ σᾶς ἀνακοινώσω...—Θὰ θεω-
ρήσητε ὀλιγώτερον παράδοξον ἤδη, μετὰ τὰ λεχθέντα, ὅτι
ἐσκέφθησαν περὶ ἐμοῦ καὶ ὅτι καὶ ἐγὼ ἡ ἰδέα ἐσκέφθην....

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Ζωηρῶς ἀκράτητος·)

Νὰ νυμφευθῇτε ἐκ νέου ;

ΛΑΥΡΑ

Μάλιστα..... Μὲ κατακρίνετε διὰ τοῦτο ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Ἀναλαμβάνων ἥθος ἤρεμον·)

Ἐγώ ;..... ἐξ ἐναντίας !..... Φρονῶ ὅτι ἔχετε πληρέ-
στατον δίκαιον..... Δικαιοῦσθε ἀναμφισβητήτως ν' ἀποζη-
μιωθῇτε—ἀφοῦ ἄλλως τε χήρα εἰκοσιεξαέτις, ὡραία, ὡς
εἶσθε, καὶ ἄτεκνος, δύνασθε νὰ κατάρχητε λαμπρὰν καὶ
ἐπίφθονον εἰς τὴν κοινωνίαν θεσίν.

ΛΑΥΡΑ

Ὡστε..... ἐπιδοκιμάζετε τὴν ἀπόφασίν μου ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Πληρέστατα !

ΛΑΥΡΑ

Μὲ κάμετε νὰ χαίρω !

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ ὁ εὐτυχὴς θνητὸς εἶνε ἡδὴ ἐκλελεγμένος ;

ΛΑΥΡΑ

Ὅχι τελείως ἀκόμη..... Εἶνε πολλοὶ οἱ μνηστῆρες, ἰδι-
αιτέρως μάλιστα μεταξὺ ὧν εὐνοεῖ δύο ὁ θεὸς μου καὶ
μὲ βιάζει νὰ ἐκλέξω μεταξὺ αὐτῶν..... Ἀμφότεροι ἀπὸ
τινος χρόνου ἦλθον ἐνταῦθα ἐπὶ προφάσει κυνηγετικῶν
ἐκδρομῶν καὶ ξενίζονται παρά τινι τῶν γειτόνων μας, τῇ
κ. Βαγκουδέ..... Τίς οἶδε μάλιστα, ἴσως τοὺς γνωρίσητε
καὶ ὑμεῖς, διότι σπανιώτατα ἀφίνουν νὰ παρέλθῃ ἐσπέρα
χωρὶς νὰ ἐλθωσιν ὅπως μοὶ προσφέρωσι τὰς φιλοφροσύν-
νας των.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Θὰ μ' εὐαρεστήσῃ πολὺ τοῦτο.

ΛΑΥΡΑ

(Εἰρωνικῶς·)

Καὶ ἐμὲ ἐπίσης..... διότι μὲ τὸ ἀέτειον βλέμμα σας θὰ
τοὺς κρίνετε ἀσφαλῶς ἐκ πρώτης ὄψεως, καὶ εἶνε πιθα-
νώτατον ἢ ἐντύπωσίς σας νὰ βαρύνῃ εἰς τὴν πλάστιγγα
τῆς ἐκλογῆς μου.

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Μὲ ἀδιόρατον σαρδωνικὸν μειδίαμα ἐπὶ τῶν χειλέων, ἀλλ' ἀτάραχος·)

Ὡ ! δὲν ἠδύνασθε νὰ μοὶ περιποιήσητε μεγαλειτέραν
ταύτης τιμὴν, ἐξαδέλφη μου.

ΛΑΥΡΑ

Σταθῆτε !..... νομίζω ὅτι ἐκτύπησαν εἰς τὴν θύραν.....
θὰ εἶνε ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος..... ἴσως μάλιστα καὶ οἱ δύο ὁμοῦ,
διότι ἐπιτηροῦνται ἀμοιβαίως ἐκ τοῦ πλησίον. Ὁ εἷς
τούτων, ὁ καὶ κομψοπρεπέστερος, εἶνε ὁ ὑποκόμης Δε-
σκαρέλ, διαπρέπων ἐπὶ ἐλαφρότητι γυναικοθήρας τοῦ
συρμοῦ. Ὁ ἕτερος, σοβαρώτερος, εἶνε ὁ Βαρὼν Δεμόρν-
᾽Ωβέρ, ἀνώτερος δικαστικὸς ὑπάλληλος μὲ εὐρὺ μέλλον....
Ἀμφότεροι δὲ εἶνε πλούσιοι.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἐχετε τὴν εὐχαρίστησιν, ἐὰν δὲν σᾶς φαίνωμαι ἐνο-
χλητικὸς, νὰ μοὶ εἴπητε τίνα τῶν δύο προτιμᾶτε ;..... Ὅταν
ἐκ τῶν προτέρων μοὶ εἶνε γνωστὴ ἡ προδιάθεσίς σας,
θὰ δυνηθῶ νὰ κρίνω κάλλιον..... εὐνούτερον.....

ΛΑΥΡΑ

Ἄ..... Πότε τὸν ἕνα, πότε τὸν ἄλλον.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Διάβολε ! Πάντοτε συμβιβαστικὴ

ΠΕΤΡΟΣ

(Εἰς τὸ βάθος, ἀναγγέλλων·)

Ὁ κύριος βαρὼν Δεμόρν-᾽Ωβέρ ! — Ὁ κύριος ὑποκό-
μης Δεσκαρέλ !

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προτεχέει·)

Ι. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.]

Αἱ δημοσιευόμεναι σήμερον προτομαὶ τῆς Α. Α.
Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλείσσης εἶνε ἔργα ἀρί-
στης τέχνης τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῖν καλλιτέχνου κ. Γ.
Βρούτου ἅτινα βεβαίως θὰ ἐθαύμασαν οἱ ἐπισκεφθέντες
τὴν πρό τινων μηνῶν διοργανωθείσαιν ἐν τῷ σπουδαστη-
ρίῳ του ἐκθεσίων τῶν ἔργων του ἐν οἷς ἦσαν καὶ τ' ἀνω-
τέρω.